

דָּסְרוֹ לֵיהּ מִגְאֹתֶיהָ. וּקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לֹא נִיחָא קְפִמְיהָ מִבְּלֵ בְּנוֹי דִּיעָקָב לְמַהֲיוֹ שׁוֹלְטָנָא דְּמַלְכָוֶתָא דְּעַלְמִין, אֲלֹא לִיהְוָה. הַרְאָה הוּא דְּכַתִּיב, (שם טט) לֹא יִסּוּר שְׁבָט מִיהְוָה וּבוֹי וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים, הוּא בְּלִחוֹדוֹי, וְלֹא לְשָׁאָר בְּנוֹי דִּיעָקָב, וְהִיָּנוּ מִלְתָא דְּהָוה אָמֵר אָבּוֹי.

וְתוֹ שְׁמַעְנָא, מַאי חָמָא קוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיחָב שׁוֹלְטָנוֹתָא לִיהְוָה מִכְלֵ שָׁאָר אָחָוי. אֲלֹא, אָסְפָּתָל קוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁמְיהָ הַגָּדוֹל דְּהָוה רְשִׁים בְּשִׁמְיהָ דִיהְוָה, וּבְגִינִיהָ אֲשֶׁלְטִיהָ עַל פָּלָא, וּשׁוֹלְטָנָה לֹא תַעֲדֵי. אַתָּא ר' דּוֹסְפָּתָא יְנַשְּׁקִיהָ בְּרִישְׁוֹה.

שְׁמַע רַבִּי אַלְעָזָר, וַנִּפְקַד לְגַבְיָהּוּן, אָמֵר אַתָּהוּ מִאִרְיָהּוּן דְּמַתִּיבְתָּא עַילְלָה, פְּלָגָותָא וּשְׁלִימָתָא אִיתָוּ גְּבָאי, וְתַחְמִין וִתְיָהּוּן. מַה דָּלָא הָוה גָּלֵי לְעַלְמִין, דְּכַתִּיב (שםoth לט) בַּי לֹא יַרְאַנִי הָאָדָם וְחַי. וְאַתָּהוּן תְּחֻנוּן וִתְיָהּוּן.

יַתְבּוֹן קְפִמְיהָ, אֲשֶׁתִּיק, וְאַיְנוֹן אֲשֶׁתִּיקוֹ. עַל לְאִדְרֹונָא, שְׁמַע הַהְוָא קָלָא דְּהָוה אָמֵר, אִימָא לוֹזָן מָה דְּאַיְנוֹן בְּעָזָן, דְּזַבְּאַיְנוֹן אַיְנוֹן. עַד דְּנַחַת, רַמְשׁ לִילְיאָ. אָכְלוּ. עַד דְּהָוָא אָכְלִי, אֲשֶׁתִּיק, וְאַיְנוֹן אֲשֶׁתִּיקוֹ. בְּדַאֲכָלוּ, קָמוּ לְמַשְּׁכָּב, אָמֵר לוֹזָן אֵי אַיְתַמְבּוֹן, דְּשַׁמְעַ מִלְתָא לִימָא לֵי.

פָּתָח רַבִּי דּוֹסְפָּתָא וְאָמֵר, אֲגַנְן סְבָרָא גְּסָבָר, וְטִיבָו לְמִינְדָּע, אֲתָה אִימָא לֹזָן. אָמֵר לוֹזָן, שְׁמַעְתּוֹן הָאֵי מִלְתָא דָאָמֵר רַבִּי יִצְחָק, בֶּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמָע בְּתַקְנָה עַל מַטָּה,

גְּשֶׁמֶתְוָעָלָה לְשִׁוּט בְּאָרֶץ הַחַיִם. הֲרֹא הוּא דְכַתִּיב, (שיר השירים כ) שָׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיב לְהַמְגֻבּוֹרִי יִשְׂרָאֵל. אָמְרוּ לַיה
לִימָא מֶר.

אמָר לוֹן, בְּקָרִיאת שְׁמָע אֵית שְׁתִין אֲתֹוֹתָא יְדִיעָאָן, עַד
וּבְשַׁעֲרֵיךְ. וּעַל כֵּל אֵית וְאֵית סָוד יְקָרָא דְמַלְכוֹתָא
קְדִישָׁא, דְשִׁלִּיטָא עַילְאָה. וּפּוֹלְחָנִיה דְבָר נְשָׁקְמִיה, עַד
דִּיקָרְבָּדְעַתִּיה, לְכּוּרְסִי יְקָרָא דְמַלְכוֹתָא קְדִישָׁא.
וּבְהַחֹא שְׁעַתָּא, נְסִיב לוֹן מִן פּוּמִיה מְאַרְיָה דָאָפִיא, דֵי
שְׁמִיה בְּשָׁמָא דְמִרְיָה, וּהֹא אָסִיק לְהֹזֵן לְעַילְאָעָם
גְּשֶׁמוֹתֵיהֶן דָצָדִיקִיא, קְמִי מְדִבְחָא יְקָרָא דְלַעַילָא.

וּגְסִבֵּין לוֹן, שְׁתִין מְלָאכִין, דְסַחְרִין כּוּרְסִי יְקָרָא, כֵּל חַד וְחַד
אֵת חַד, וּמְזַמְּרִין בְּהֹזֵן כֵּל לְיַלְלָא. הֲרֹא הוּא דְכַתִּיב,
(דברים כט) וְלֹקֶחֶת הַפְּהָנוֹת הַטְּנָא מִידָך וְהַגִּיחָו לְפָנֵי מְזֻבָּחָה
אֱלֹהִיה. וְלֹקֶחֶת הַבְּהֵן, הָא הוּא מַטְרוֹעַן, הַטְּנָא, אַלְיָן שְׁתִין
אֲתֹוֹתָא דְקָרִיאת שְׁמָע דְלַיְלָא.

אוֹלִיפָהּ לוֹהוּ, נְפָק גְּשֶׁמֶתְהֹזֵן מְגִיְהוּ, וְחַמּוֹ מִהְחַמּוֹ,
וְאִתְּעָרֵג. אָמָר חַד לְחַד, לֹא גִּתְיָב בְּאַן, לִית אַנְזָן
חַזְיָין לְהָאֵי. מָאֵן דָאֵיהוּ מְלָאכָא עַילְאָה, לְהֹזֵן בְּהָאֵי יְקָרָא.
מַאי הַוָּה דְעַתִּיהָ. חַזָּו דְמַלְאָכִיא דְחַיָּין לְהֹזֵן לְבָרָר,
וְאַצְטָעָרֵג, עַד דְחַמּוֹ מַאי דְחַמּוֹ, וְגְשֶׁמֶתְהָא דְרָבִי אַלְעָזָר
אַעֲבָר לְהֹזֵן, וְאַשְׁתְּזִוְינָה.

חַמּוֹ לְהַהְוָא כְּהֵנָא רְבָא, דָאֵתָא לְקַבְלָא אַלְפְּגִינָה דְרָבִי

אֱלֹעֵזֶר, ואמר, רבבה קדישא, סק סק, אמר ליה, משבני אחיך נרוצחה. אמר ליה, פאן אלין גבח. אמר ליה רבבי דרא אינון. אמר ליה לית לי רשותה, דהא קודשא בריך הוא אמר לי לקבלה אפק, וננא עיילנא קמיה, הדא הוא דברתיב, (שיר השירים א) הביאני הפלך חדריו. ובחיק קדישא בל חילוי דשמעיא, נגילה ונשמחה בה.

אמיר רבבי יצחק, קה, לבל צדיקיא, עביד קודשא בריך הווא, למטרוין שר הפנים, דיסלק נשמתיהו לעילא. הוא אומר סק סק, ונשمتיה אתייב ליה ואומר, משבני אחיך נרוצחה הביאני הפלך חדריו. הואל ורעותיה דאנא עיל לאידרין עילאיין נגילה ונשמחה בה. הדא הוא דברתיב (תהלים קמט) יעלו חסדים בכבוז, דא מטרון.

אמיר רבבי יצחק, באotta שעה שנשmetao של אותו צדיק עולה לפני הקדוש ברוך הווא, עוזה לו הבטחה, וברך לו. הדא הוא דברתיב, (בראשית טו) אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל אברהם בפתחה לאמր אל תירא אברהם אנבי מגנו לך שברך הרבה מאד. אל אברהם, זו היא הנשמה. בפתחה, כשהוא שוכב על מטהו. ומה אומר לו, אל תירא אברהם אנבי מגנו לך שברך הרבה מאד.

דבר אחר בפתחה, זה שגא אמר (שמות כד) ומראה בבוד ה' באש אוּכָלָת בראש ההר. וזהו מטרוין, הטוליכו לפני בוראו.

דבר אחר אמר רבי תנחים, מה בתיב למעלה מן הענין, רק אשר אכלו הנערים, ובתיב בתיריה אחר הבראים האלה היה דבר ה' אל אמרם. באotta שעיה שהגשמה יושבת ונזינה מאותו האור של מעלה, ומתלבשת בו. דאמר רבי תנחים, לבוש הגשמה לעולם הבא, הוא אור זהיר של מעלה מבסא הבוד הוא, שנאמר (תהלים צ) אור ורוע לאדיק ולישרי לב שמחה. ובתיב (ישעיה ט) וזהו לך ה' לאור עולם. ולא מלך ולא בסא הבוד. ודוד אמר (תהלים ט) ה' אוריו וישעי ממאי אירה.

ואזלא ה', כי ה' אמר רבי יהודה, נשמו של צדיק ניטלה מאור בסא הבוד, ונכנס לעולם הזה. אי זכתה ועלה למעלה, אין דין שיתוסף לה יותר אור ממה שקיבלה בראשונה ליבנים לעולם הזה. וממי מקבלת אותו האור, אמר רבי יהודה, אלמלא מקרא בתוב אי אפשר לאומרו, דכתיב (בראשית טו) אל תירא אברם אנבי מגנו לך, אנבי ולא אחר, ולא מה, בשבייל ששביך הרבה מאד.

דבר אחר שברך הרבה מאד, יש לך שבר הרבה מאד, על שעיה לך בראשונה. ומתלבשת מאותו האור, והقدس ברוך הוא נוטל אותן ממשו, ונונתנה בראשה. כי ה' אתנן, עתיד הקדוש ברוך הוא להיות עטרת בראש כל צדיק וצדיק לעולם הבא. ואיזהו זה אות ה'א, באשר בראש שמים וארים, דכתיב (בראשית ב) בהבראם, בה'א בראשם.

הָרָא הִוא דְבַתִּיב, (שם י"ז) וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת שְׁמֵךְ אֶבְרָם וְהִיה שְׁמֵךְ אֶבְרָהָם. לְהִיוֹת הַגְּשָׁמָה שְׁלִימָה בַּתְכִלִּית הַשְּׁלִימּוֹת וְהַטּוֹב, הָרָא הִוא דְבַתִּיב, (ישעיה ס"ד) עַיִן לֹא רָא תְּהִת אֱלֹהִים זֹוְלָתֶךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לוֹ.

רַבִּי יְהוֹדָה בֶּן פּוֹוי, הַזֶּה לֵיהּ הַהִוא אֲרִיסָא, וְהַזֶּה קָא מַצְעָר לֵיהּ, אָתוֹ לְקַפְּמִיהּ רִ' זִירָא וּרִ' אָבָא, אָמְרוּ לֵיהּ מַאי עַבְדִּיד מַר בָּאֲרִיסִיהּ. אָמַר לְהֻזּוֹ גְּבָרָא כִּי נְגִיבָּ, מְאַרְיָה דְשְׁמֶשָּׁא יְזִירָה עַלְיָה וַיְהִרָּא. אָמְרוּ לֵיהּ, לֹא לְעַיִן מַר בְּמַלְיָה. אָמַר לֵהּוּ, וּמָה אַעֲבִיד וְהִוא מַצְעָר לֵי. אָמְרוּ לֵיהּ, יַתְפִּרְשֶׁ מַר מִינִיהָ, וַיְתַהְנֵי לְהָ.

עַד דְּהַוּ יַתְבִּי, אָמְרוּ לֵיהּ לֹאוּ לְהָאִי אֲתִינָא גַּבָּהָ, אַלְאָ לִימָא לֹזֶן מַר, הַשְּׁבָטִים בְּנֵי יַעֲקֹב, מָה אִינּוֹן לְעַלְמָא דָאַתִּי. אָמַר לֵהּוּ, קַוְדְּשָׁא בָּרוּךְ הוּא סְלִיק לְהֹו לְמַתִּיבָתָא הַרְקִיעָא, וּכֶל נְשָׁמָתָא דְצָדִיק דְסָלִיק, אִינּוֹן סְהִדְרִין עַל עַוְּבָדָיו.

הָרָא הִוא דְבַתִּיב, (תהלים קכט) יְרוֹשָׁלָיִם הַבְּנוֹיָה, זו יְרוֹשָׁלָיִם של מַעַלָּה. שְׁשָׁם עַלְוֹ שְׁבָטִים שְׁבָטִי יְהָ עדות לִיְשָׁרָאֵל, בְּדִי לְהָעֵד עַל בֶּל צָדִיק וַצָּדִיק מִיְשָׁרָאֵל. וְלֹטָה, לְהִיוֹת בָּלָם מְזָדִים וּמְבָרְכִים לְשָׁמוֹ. הָרָא הִוא דְבַתִּיב, עדות לִיְשָׁרָאֵל לְהִדוֹת לְשָׁם הֵ. וּכֶל אַחֲד וְאַחֲד מְכִיר אֶת שְׁלוֹ וּמְשִׁתְבָּחָה וְאוֹמֵר, רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם רְאָה מָה הַגְּחַתִּי בָּאָרֶץ, וַיְהִי לְהִזְדּוֹת לְשָׁם הֵ.

והיינו דתנו, כל צדיק וצדיק יש לו מדור לפני בבוזו, ולפי הראוי לו. מאן דאתי מרואובן, שם מדורו עם הצדיקים מן רואובן, בגין כל שבט ושבט. ומaan דהיא גרא מאומות העולם ונרגניר, מדורו במדור של גרים. והשבטים, עומדים לעדים לכל צדיק וצדיק. הרא הוא דכתיב, שם עלו שבטים שבטי יהודות ליישראל להדות לשם ה'.

אמר רבי יהודה, נשמרתו של צדיק, יודעת ומברת לעולם הבא, מה שאינו יודע ומביר מלאך המשרת. הרא הוא דכתיב, (ישעה א) אמרו צדיק כי טוב, כי טוב ממלאך המשרת. ובכתיב (תהלים צ) אור רועע לצדיק ולישראל לב שמחה. רבינו אבא פתח ואמר, (מיכה ז) כי מי צאתך מארץ מצרים ארינו נפלאות, ומי קודשא בריך הוא לمعد פורקנא לבני, באינו זמין דשליח קודשא בריך הוא לאפקא ליישראל, ואלקוי באינו מבתשיין למצרים, בגיניהון דישראל.

תא חזי, מה בין פורקנא דא, לפורקנא דמצרים. פורקנא דמצרים היה, בחדר מלכא ובמלכו חד. הכא, בכל מלכין דעלמא, ובכל מלכotta דעלמא. ובדיןอาทיקר קודשא בריך הוא בכל עלמא, ובכל ארעה, וינגדען פלא שולטניתה דקודשא בריך הוא בכל עלמא, ובכללו ילקוז במקתשיין עילאיין על חד תריין, בגין די סרבון בהז'

בְּיִשְׂרָאֵל.

ובכן יגדעון שולטנותיה בקודשא בריך הוא, במא דכתיב,
(זכירה יד) זהה ה' למלך על כל הארץ. בדין כלחו
יתנדבעו בהו בישראל לקודשא בריך הוא, אך הוא
דכתיב, (ישעה ס) זהביאו את כל אחיכם מכל הגויים מנוחה
לה. בדין יודענו אבחן בחרוזה, למחמי פורקנא דבגיניו
במלקדמין. אך הוא דכתיב כי מי צאתך מארץ מצרים
אראננו נפלאות.

זהר חדש פרק ו' וירא

(בראשית יח) ואברהם היה יתיה: יהי בגני שלשים. יומא חד
נפק ר' שמעון, וחוץ עלמא דחשיך ואפיק,
אסתתם נהורייה. אמר ליה רבי אלעזר, תא ונחוי מה בעא
קודשא בריך הוא. אזלו, ואשכחו חד מלאכਆ, דמי
לטורא רברבא, ואפיק תלתין שלחובין דנורא מפומיה.
אמר ליה רבי שמעון, מה אתה בעי למיעבד, אמר ליה
בעינא למחריביה לעלמא, בגין דלא שכיחי תלתין
ובאיין בדרא. דחייב גור קודשא בריך הוא על אברהם,
ואברהם היה יתיה, יהי בגני תלתין הוא. אמר ליה רבי
שמעון, במתו מינך זיל קמי קודשא בריך הוא ואימתא ליה,
בר יוחאי שכיח בעלמא.

בְּיִשְׂרָאֵל.

ובכן יגדעון שולטנותיה בקודשא בריך הוא, במא דכתיב,
(זכירה יד) זהה ה' למלך על כל הארץ. בדין כלחו
יתנדבעו בהו בישראל לקודשא בריך הוא, אך הוא
דכתיב, (ישעה ס) זהביאו את כל אחיכם מכל הגויים מנוחה
לה. בדין יודענו אבחן בחרוזה, למחמי פורקנא דבגיניו
במלקדמין. אך הוא דכתיב כי מי צאתך מארץ מצרים
אראננו נפלאות.

זהר חדש פרק ו' וירא

(בראשית יח) ואברהם היה יתיה: יהי בגני שלשים. יומא חד
נפק ר' שמעון, וחוץ עלמא דחשיך ואפיק,
אסתתם נהורייה. אמר ליה רבי אלעזר, תא ונחוי מה בעא
קודשא בריך הוא. אזלו, ואשכחו חד מלאכਆ, דמי
לטורא רברבא, ואפיק תלתין שלחובין דנורא מפומיה.
אמר ליה רבי שמעון, מה אתה בעי למיעבד, אמר ליה
בעינא למחריביה לעלמא, בגין דלא شبיחי תלתין
ובאיין בדרא. דחבי גור קודשא בריך הוא על אברהם,
ואברהם היה יתיה, יהי בגני תלתין הוא. אמר ליה רבי
שמעון, במתו מינך זיל קמי קודשא בריך הוא ואימתא ליה,
בר יוחאי شبיח בעלמא.

אֶזְלָה הַהוּא מִלְאָכָא קְפִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָמֵר לֵיהֶם מַארִי עַלְמָא גַּלְיָי קְפָד מַה דָּאמֵר לֵי בָּר יְוחָאי, אָמֵר לֵיהֶם קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וַיַּלְא אַחֲרְבִּיהָ לְעַלְמָא, וַלֹּא תָשַׂגֵּחַ בֵּיתָה בְּבָר יְוחָאי.

כֵּד אָתָא, חִזְיוֹנָה רַבִּי שְׁמַעוֹן לְמִלְאָכָא, אָמֵר לֵיהֶם אֵין לֹא תִּזְלַל, גַּזְרָנָא עַלְקָד דְּלָא תִּיעַול לְשִׁמְיָא, וַתְּהִוֵּי בְּאַתָּר דְּעֹזָא וְעֹזָא. וּכְד תִּיעַול קְפִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַיִּמָּא לֵיהֶם, וְאֵין לִית תְּלַתִּין וּבְאַין בְּעַלְמָא, לְיְהֻוֹן עַשְׁרִים. דְּהַכְּבִי בְּתִיב לֹא אֲעַשֵּׂה בְּעַבּוּר הַעֲשָׂרִים. וְאֵין לִית עַשְׁרִים, לְהֹוּן עַשְׁרָה, וְאַחֲר בְּדַק בְּתִיב, לֹא אֲשַׁחֵית בְּעַבּוּר הַעֲשָׁרָה. אֵין לִית עַשְׁרָה לְהֹוּן תְּרֵין, דְּאַינְנוּ אָנָּא וּבָרִי. דְּהַכְּבִי בְּתִיב, (דברים יט) עַל פִּי שְׁנַיִם עֲדִים יְקוּם דָּבָר, וְאַיִּן דָּבָר אֶלְאָ עוֹלָם, דְּבַתִּיב (תהלים לו) בְּדַבָּר הַי שְׁמִים נָעָשׂוּ וּבוּ. וְאֵין לִית תְּרֵין, הָא אִית חָד, וְאָנָּא הַוָּא. דְּבַתִּיב (משל י) וְצִדְיק יְסֹוד עוֹלָם. בֵּית שְׁעַתָּא נְפָק קָלָא מִן שְׁמִיא וְאַמְרָה, וּבָאָה חֹולְקָד רַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא גַּזְרָה לְמַעַלָּה, וְאַתָּה מְבַטֵּל לְתַתָּה, בְּוֹדָאי עַלְקָד בְּתִיב (תהלים קמ"ה) רְצָוָן יְרָאֵי יִעָּשֶׂה.

וְהַר חֶקֶשׁ

פרקשת תולדות

(בראשית כה) וַיֹּאמֶר עַשׂו אֶל יַעֲקֹב הַלְעִיטָנִי נָא מִן הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה. אַמְאֵי בְּתִיב תְּרִי וּמַנִּי הָאָדָם. אֶלְאָ,

אֶזְלָה הַהוּא מִלְאָכָא קְפִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָמֵר לֵיהֶם מַארִי עַלְמָא גַּלְיָי קְפָד מַה דָּאמֵר לֵי בָּר יְוחָאי, אָמֵר לֵיהֶם קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וַיַּלְא אַחֲרְבִּיהָ לְעַלְמָא, וַלֹּא תָשַׁגַּח בֵּיתָה בָּבָר יְוחָאי.

כֵּד אָתָא, חִזְיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן לְמִלְאָכָא, אָמֵר לֵיהֶם אֵי לֹא תִּזְלַל, גַּזְרְנָא עַלְקָד דְּלָא תִּיעַול לְשִׁמְיָא, וַתְּהִי בְּאַתָּר דְּעֹזָא וְעֹזָא. וּכְדָתִיעַול קְפִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַיְמָא לֵיהֶם, וְאֵי לִית תְּלַחֵין וּבְאַין בְּעַלְמָא, לְיְהֻוֹן עַשְׂרִים. דְּהַכְּבִי בְּתִיב לֹא אֲעַשָּׂה בְּעַבּוּר הַעֲשָׂרִים. וְאֵי לִית עַשְׂרִים, לְהֹוּן עַשְׂרָה, וְאַחֲר בְּדַק בְּתִיב, לֹא אֲשַׁחֵית בְּעַבּוּר הַעֲשָׂרָה. אֵי לִית עַשְׂרָה לְהֹוּן תְּרֵין, דְּאַינְנוּ אָנָּא וּבָרִי. דְּהַכְּבִי בְּתִיב, (דברים יט) עַל פִּי שְׁנַיִם עֲדִים יְקוּם דָּבָר, וְאַיְן דָּבָר אֶלְאָ עוֹלָם, דְּבַתִּיב (תהלים לו) בְּדָבָר הַיְשָׁמִים נָעָשׂוּ וּבוּ. וְאֵי לִית תְּרֵין, הָא אִיתָּה חד, וְאָנָּא הַוָּא. דְּבַתִּיב (משל י) וְצִדְיק יְסֹוד עוֹלָם. בֵּית שְׁעַתָּא נְפָק קָלָא מִן שְׁמִיא וְאַמְרֵ, וּבָאָה חֹלְקָד רַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא גַּזְרָה לְמַעַלָּה, וְאֵת מְבָטֵּל לְתַתָּא, בְּוֹדָאי עַלְקָד בְּתִיב (תהלים קמ"ה) רְצֹוּ יְרָאֵיו יַעֲשֵׂה.

וְהַר חֶקֶשׁ

פרקשת תולדות

(בראשית כה) וַיֹּאמֶר עַשׂו אֶל יַעֲקֹב הַלְעִיטָנִי נָא מִן הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה. אַמְאֵי בְּתִיב תְּרֵי וּמְנִי הָאָדָם. אֶלְאָ,

בָּגִין דָּכַל מֵה דָאִית לֵיה אֲדֹם, הוּא אֲדֹם, בְּדָבָר אַחֲר (שם) וַיֵּצֵא הַרְאָשׁוֹן אֲדֻמָּנוּי. וַתִּבְשִׁילָא דִילִיה אֲדֹם, דְבָתִיב הַלְעִיטָנִי נָא מִן הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה. וַאֲרַעָא דִילִיה אֲדוֹמָה, דְבָתִיב אַרְצָה שְׂעִיר שְׂדָה אֲדֹם. וַגּוּבְרִין דִילִיה אֲדוֹמִין, דְבָתִיב (בראשית לו) הוּא עָשָׂו אָבִי אֲדֹם. וַמָּאָן הַזּוּמִין לְאַתְפְּרֹעָא מִגְּיָה אֲדֹם, דְבָתִיב דָזְדִי צָח וְאֲדֹם. וְלִבּוֹשִׁיה אֲדֹם, דְבָתִיב (ישעיה טט) מְהֻועָד אָדָם לְלִבּוֹשָׁה, וְבָתִיב (שם) מֵי זָה בָא מְאָדֹם.

סְתִירִי תּוֹרָה

תֵא חֲזִי, שְׁבָעָה יוֹמִין עַלְאַיִן, בָּרָא קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְעַלְמָא. וּעַלְיָהו שְׁתִיל וּבָנִי עַלְמִין. הַדָּא הוּא דְבָתִיב (שמות כ) בַי שְׁשַׁת יְמִים עָשָׂה ה', וְלֹא בָתִיב בְשִׁשָּׁת. וְלִקְבִּיל אַינְנוּ שְׁבָעָה יוֹמִין עַילְאַיִן, בָּרָא בְּאַרְעָא שְׁבָעָה וּבְאֵי קְשׁוֹט, לְקַיִמָא לוֹן, וּלְאַנְהָרָא לוֹן, בֶל חָד וְחָד לְקִבְּיל יוֹמִיה. וּשְׁתִיל לְהוּ, בֶל חָד וְחָד בְּדָרָא דְאַתְחֹוי לִיה. וְאַינְנוּ אַבְהָנוּ דְעַלְמָא, אָבְרָהָם יְצָחָק וַיַּעֲקֹב וַיּוֹסֵף וּמְשָׁה וְאַבְרָהָן וְרוּדִי.

וְאַינְנוּ אַיְקָרְוִין הַרְיִם, הַרְרִי קָדָם, הַאַינְנוּ פְּלִיאָנוּ מְאַינְנוּ שְׁבָעָה יוֹמִין עַילְאַיִן דְאַמְרָן. וְיְוּמִי בְּרָאשִׁית, וְזַיְדְקִיּוֹם קְמִיּוֹהוּ, הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (זכריה יב) וּבֵית הָוד בְּאֱלֹהִים בְּמַלְאָךְ ה' לְפָנֵיכֶם.

וְאֶפְעַל גַב הַאִידָהו שְׁבִיעָאָה, רַבְיַעָאָה אִיהוּ בְּיוֹמִין. וַיּוֹסֵף

איהו שביעאה. אבל כה אתבלילת ביה ביוסוף, ויהיב ליה תוספת תפנוקא מביא מלפआ, אקרי אופאייה שביעאה. ובלהו אחידו בה בשכינתא, ברזא דשבעה. בגין דשכינתא איקרי בת שבע. בת מאיפה עילאה, דאייה בלא דשבע הרגין העמה. ואיהי דרגא דצדקה, עשיראה דאיןון ספירין, דאיקרי בהו קודשא בריך הווא.

ואיקרי שביעאה בקרא, (דברי הימים א ט) דלקה ה' הנדרלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל וכוי, עד הממלכה. ומאי טעם, זהא רביעאה היא ליום. אלא בגין דאייה נטיעה בתראת, ואתבלילת בשביעה, בגין קד נטלה שמיה, וכולא חד.

ובכל חדר וחר מאבוזן, ידע ליה לקודשא בריך הווא, מגו אספקלריא דיליה. אברם ידע ליה, מגו חסדר, דאייה מהת הנדרלה, מהת החסד, ימיא דמלפआ. ועל דא אחיד בה, ולא שביק לה לעלמיין, ועבד טיבו עם בני נשא, ואוקמו. דהא עובדי סליקו ליה בהאי דרגא.

יצחק ידע ליה בדרא דגבורה, דאקרי פחד יצחק, ורחל ליה לעלמיין. יעקב ידע ליה מגו דרגא דתפארת. דאייה בليل מחסד ומפחד, ואקרי אמת, ואחד בה. הרא הוא דכתיב, (מיכה ז) נתן אמת ליעקב.

יוסף ידע ליה לקודשא בריך הווא מגו היה אספקלריא, דאקרי כל. ועל דא איקרי יוסף בלבך, דכתיב בראשית

מְאֵן וַיָּכֹל יוֹסֵף וְאִקְרֵי יְסוֹד עוֹלָם.

מְשֵׁה וְאֶחָרֶن אִינּוֹן תְּרֵין בְּרוּבֵין, דָא שְׂתִּים עַל דְּלָעִילָּא מְבִינִיָּהוּ, וְעַל דָא אֲתִיהִיבָת אָזְרִיתָה עַל יְדֵיָהוּ. הָךְאָ הוּא דְבַתִּיב, וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֵׁם וְדִבְרָתִי אַתָּה וְנוֹמֵר. וְאִינּוֹן תְּרֵין בְּרוּבֵין דְּלָעִילָּא, אִינּוֹן גַּנְחָה זְהָוָה, וְאִינּוֹן תְּרֵין סְמִכִּין דְגֻפָא.

כְּגַ�נְגָא דָא, אִית לְה ?מְטַרְוָגִיתָא לְתַהְאָ, תְּרֵין בְּרוּבֵין תְּחֹתָה, דִינְקָין מִנָּה. וְאִינּוֹן עַילְאַיִן וְדָאי, עַל אַרְזָן הַעֲדּוֹת, דְאִקְרֵי צְדָקָה, אַרְזָנָא דְעֲדּוֹת. וּמְאָן עֲדּוֹת, דָא יוֹסֵף, הָךְאָ הוּא דְבַתִּיב, (תְּהִלִּים פא) עֲדּוֹת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ. וְאִקְרֵי תּוֹרָה שְׁבָכְתָב, וְהָאֵי אַרְזָנָא תּוֹרָה שְׁבָעֵל פָה.

תָא חֹזֵי, כָל אִינּוֹן אַבְּהָנוּ עַילְאַיִן דְאַחִידָן לְעַילָּא, רַמְיוֹן כָלָהו בְתּוֹרָה שְׁבָכְתָב, תּוֹרָת הָה. וְדוֹד דְאֵהוּ אַחִיד בְּבָרִיאִתָא, דְאֵהִי תּוֹרָה שְׁבָעֵל פָה, רַמְיוֹן בְּדָבְרִי קְבָלָה. וּבְגַיְן בְּךָ אַקְרֵי קְבָלָה, דְמִקְבָּלָת נְהִירָה שְׁבָכְתָב, דְאִקְרֵי צְדָקָה, וְאִקְרֵי יוֹסֵף, וְאִקְרֵי בָל.

וְאִינּוֹן תְּרֵין בְּרוּבֵין עַילְאַיִן, קִיְמִין עַל הַהּוּא סְהִדּוֹתָא דְאַרְזָנָא, הָךְאָ הוּא דְבַתִּיב, (דְבָרִי הַיּוֹם אַכט) וְהַגְּנָחָה וְהַהָוָה, בַּי כָל בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ, וְךָ אֵיתָהוּ סִוְמָא דְשָׁמְמָא וּמְנוּוגָה לְהָאֵי אָרֶץ.

וְהַכְּיָה הוּא, דְכָל מָה שְׁבָרָא קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְעַילָּא, בְּרָא לְקְבָלָה לְתַהְאָ. וְיַוְסֵּף אַקְרֵי עֲדּוֹת, הָךְאָ הוּא דְבַתִּיב

עדות ביהוֹסֵף שָׁמוֹ. וְעַל דָא שֶׁמֶא דִיּוֹסֵף שְׁלִים בְכֹלָא לְעַילָא וְתַתָא.

וְעַל דָא תְגִינָנוּ, אֲרוֹן דִיּוֹסֵף וְאֲרוֹן דְשִׁבְינוֹתָא, בְהַדִּי הַדִּי הוּא אֲזָלִין בְמִדְבָּרָא, וְהוּוּ פּוֹלֵי עַלְמָא אָמְרִי מַה טִיבֵן שֶׁל שְׁנִי אֲרוֹנוֹת אֵלָנוּ. וּמְתִיבֵין לוֹן, קִיִים זֶה מַה שְׁבָתוֹב בָזָה. קִיִים וְדָאי, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (משל' י) וְצָדִיק יִסּוּד עַולָם, אֵיתָהוּ קִיּוֹמָא דְעַלְמָא.

אַתָא דָוד דָאֵיתוּ שְׁבִיעָה, דְאַבְהָן אָחִיד בָה, בְהָאֵי בָת שְׁבָע, הָאֵיהִי מִמְלָכָה, וְלֹא שְׁבִיךְ לָה לְעַלְמָין. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (יחזקאל ל) וְדָוד עַבְדִי נְשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם. וּכְתִיב, (תהלים פט) כְסָאו בְשִׁמְשׁ נְגָדִי. וּכְלָל דָא אֲוָלִיפְלָז אֲוָרִיָּתָא, דְכָלָהוּ אֲחִידָן בָה בְשִׁבְינוֹתָא בְרֹזָא דְשָׁבָע.

תָא חֹזֵי, אֲבָרָהָם בּוֹצִינָא קִדְמָאָה קִדְיִשָּׁא דְעַלְמָא, בְּרָד בְּעָא לְסָלָקָא לְדָרְגִיה, לֹא יְבִיל, עד דְסָלִיק וְאַשְׁתָמֹודָע בָאַינָונָן תִּלְתָה דְרָגֵין עִילָאֵין דְעַלְיָה, דְהָהוּא חֻולְקָא דִילִיה. בְּיַוֹן דְסָלִיק וְאַשְׁתָמֹודָע לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְנוּ אַינָונָן תִּלְתָה דְרָגֵין, דָעַם אַינָונָן שְׁבָעָה, דְאַיְקָרָז בְּתַר עַלְיוֹן חַבְמָה בִּינָה, וְאַינָונָן שְׁלִימָו דְעַשָּׁר סְפִירָז, דְאַיְקָרִי בָהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְיַוֹן דְסָלִיק אַחֲרָבָה בָאַינָונָן תִּלְתָה, דְאַינָונָן עֲתִיקָא וְאֲבָא וְאִמָא, דְגַגִיד מְגַהָן גְהִירָוּ לְתַתָא, בְּרָזִין אָחִיד לְחֻולְקִיה, הָהוּא דְרָגָא דְתַחְזָותִיהוּ דְאַינָונָן תִּלְתָה, דְאַיְקָרִי חַסְדָ.

וְכֵלָהוּ אָדָבִיק לֹזֶן, מִגּוֹ אֲסְפְּקָלְרִיא דְּשַׁלְטָא בְּלִילִיא, דְּבָהּוּ
מִפְּטַש לֹא הָהָה בָּר גַּשְׁׂשַׁת הִידּוּ בְּלָוִם. וְעַל דָּא תְּגִינָּן, בָּנָן
שֶׁלְשָׁה שְׁנִים, הַכִּיר אֲבָרְהָם אֶת בּוֹרָאוֹ, בָּן שֶׁלְשָׁה דִּיְקָא.
וְתָא חִזְיָה, רְזָא דְּהַגִּינִּי שֶׁלְשָׁה שְׁנִין, וְלֹא פְּחָזָות, בְּגִינִּין דְּשִׁבְגִּינְתָּא
אֲקָרִי בָּת שְׁבָע, וְלֹא יְכִיל לְאַתְקָרְבָּא בְּהַדָּה, עַד
דְּסִלְיךָ בָּאִינְנוֹן תָּלַת דְּרָגֵין עַלְעִילָּאִין, רַעַם אִינְנוֹן זַיְן,
לְאַשְׁתָּמֹדָעָא מַנְעוֹן, וְלֹא תְּנַהְרָא בְּכָל מַאַי דָּאִיהוּ לְתַהְאָ, וְגַיְן
זַיְן, הָא עַשְׂרָה דְּרָגֵין עַלְעִילָּאִין, רְזָא דְּשָׁמָא דְּקוּדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא.
וְכִיּוֹן דְּהָהָה מַתְנָהִיר בָּאִינְנוֹן שֶׁלְשָׁה, בְּעָא לְסִלְקָא בָּאִינְנוֹן
שְׁבָע, בְּרָזָא דְּבָתִיב, (בראשית כא) וַיַּצְבֵּחַ אֲבָרְהָם אֶת שְׁבָע
כְּבָשָׂת הַצָּאן. וְרָזָא דָא רְמִינוּ לְאַבִּימֶלֶךְ, דָלָא יְשַׁלְטוּן עַלְיהָוּן
בְּנוֹי, עַד דִּיְשַׁתְלִימּוֹ אִינְנוֹן שְׁבָעָה זְבָאי קְשׁוֹט בִּישְׁרָאֵל,
לְקַבֵּיל אִינְנוֹן שְׁבָעָה דְּרָגֵין דְּלָעִילָּא.

כִּיּוֹן דִּיְשַׁתְלִימּוֹ, יִתְיַבֵּעַ עַלְמָא תְּתָאָה בְּגֻנוֹנָא דַעַלְמָא עַיְלָאָה.
בְּקִיּוֹמָא שְׁלִים. וַיַּתְיִהְיֶה דָוד, דָאִיהוּ שְׁבִיעָה, וַיַּתְעַרְבֵּן
לְהָהִיא בָּת שְׁבָע דְּלָעִילָּא, דָאִיהִי נְקָמָא נְקָמָתָהָוּן דִיְשְׁרָאֵל,
וַיַּתְפַּרְעַ מְגַהֵּן.

הָדָא הוּא דְּבָתִיב, (שמואל ב' ח) וַיְהִי אַחֲרֵי בָן וַיַּדַּד אֶת
פְּלִשְׁתִּים וַיַּבְנֵי עִם וַיַּקְחֵה דָוד אֶת מִתְגַּן הַאֲמָה מִיד
פְּלִשְׁתִּים. מַאַי וַיְהִי אַחֲרֵי בָן. בַּתְרֵר דִאַשְׁתְּלִימּוֹ יִשְׁרָאֵל, וְהָוּ
בְּגֻנוֹנָא דְּלָעִילָּא, בְּדִין וַיַּדַּד אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיַּבְנֵי עִם. דָהָא
עַד הַשְׁתָּא לֹא יְכִילוּ יִשְׁרָאֵל לְמִתְּבָרְתָּר תּוֹקְפִּיהָוּן, וְהָא

איתערו חבריא בלהוּא מִתְגַּהֲהָה, ואוקמוּה. וטאַן חווּי, האַי דְּרָמוֹ לֵיהּ אַברָהָם בְּכֶבֶשׂוֹת הַצָּאן, וְלֹא בְּעָזִים, וְלֹא בְּמִילִי אַחֲרִינִי, בְּגִין דְּאַינְנוּ מִסְטָרָא דְּחַסְדָּה, מְאַינְנוּ מִמְּנָזִין דְּיַגְקִין מִסְטָרָא דְּחַסְדָּה, יַגְקִין לְתַתָּא אַינְנוּ בְּבָשִׂים, תְּחוֹת שׁוֹלְטָנִיהָן. ואַברָהָם אַחַיד לְחוֹלְקִיהָ.

מדת החסד, וכולא ברוז דְּחַכְמָתָא.

ועל דָא פְּנִינוּן, מאָן דְּשִׁירִי גַּו עָנָא, לא מְסַפְּקָנוּ לְעַלְמָין. וְאי אַיְהוּ שִׁירִי גַּו עַזְּנִיא, וְרַעַי לְזֹן, בְּמָה גַּרְדִּינִי נִמּוֹסִין, יַתְבִּין לְקַבְּלִיהָ לְאַסְטָאָה לֵיהּ, בְּגִין דְּאַינְנוּ מִסְטָרָא דְּדִינָא קְשִׁיאָ.

אבל כֵּד אַתָּא יַצְחַק לְמִגּוֹר עַמִּיהָ קִיִּים, גַּוְרָעָמִיהָ בְּשַׁבָּעָה, דְּאַתְגְּלִיאָמַנוּ הַהִיא בִּירָא, דְּכַתִּיב (בראשית כו) וַיָּקָרָא אָוֹתָה שַׁבָּעָה.

טאַן, אַברָהָם קָרָא לְהִיא בִּירָא דְּמִינִין, בָּאָר שַׁבָּע. יַצְחַק קָרָא לָהּ, שַׁבָּע. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אַלְא בְּגִין דְּיַצְחַק אַחַיד לְחוֹלְקִיהָ דְּרָגָא דְּפַחַד, דְּאַיְהוּ דִינָא, וְעַל דָא אָוּסִיף בָּהּ. וְהִי בְּכָל אֶתְרָ מִדְתַּת הַדִּין. וְסִימְנָה (יחזקאל טז) הָא דְּרָפָךְ בְּרָאשׁ נְתָתִי. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב וַיָּקָרָא אָוֹתָה שַׁבָּעָה. דְּלֹא עַבְדָ בְּחוּרְפָּן, בְּמָה דַעֲבֵד אָבוֹה, וּכְלֹא בָּרוֹא דְּחַכְמָתָא, וְאָוּסִיף בָּהּ הִי, לְאַחֲזֹאה דְּאַיְהִי חַוְלְקִיהָ.

טאַן, כֵּד בָּרָא קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא עַלְמָא, בָּרָא לֵיהּ בְּדִינָא. בֵּין דָחָזָא דְּלֹא מַתְקִים, שְׁתַף בֵּיהָ חַסְדָּה. הָדָא

הוּא דְבָתִיב ב' (בראשית ב') בַהֲבָרָם, בַיּוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים,
וְאוֹקְמוֹה בְאֶבֶרֶם אִתְקִיִים עַלְמָא. בָגִין כֵד הָאֵי בִירָא,
בִיתָא דַעַלְמָא, עַל שְׁמִיה אִתְקָרִי. הָדָא הוּא דְבָתִיב, (שם כא)
עַל כֵן קָרָא לְמִקּוֹם הַהוּא בְאֵיר שְׁבָע. אָפַע עַל גַב דְהָאֵי בִירָא
אַתְדָבָק בִּיצְחָק, דְבָתִיב (שם כו) וַיָּקָרָא אַתָּה שְׁבָעָה. שְׁמָה
בְאֵיר שְׁבָע, סְטָרָא דְאֶבֶרֶם, וְלֹא בְאֵיר שְׁבָעָה, הָדָא הוּא
דְבָתִיב, (שיר השירים ב') וַיָּמִינָו תְחַבקָנִי.

וְתָחִזֵי, ד' מְאִינּוֹן שְׁבָעָה זְכָאי קְשׁוֹת, כַד בָעוֹ לְאַתְקָרְבָא
בְשְׁבִינָה, בְּרוֹא דְשָׁבָע, כְלֹהוּ אַיְעַרְעוּ בְהָאֵי בְאֵיר,
דְלָא פְסֻקוּ מִימָיו לְעַלְמָין.

אֶבֶרֶם בָּרֵי לְה לְהָאֵי בִירָא, בָגִין דָאֵיהוּ אַוְלִיף לְכָל בְנֵי
עַלְמָא, דִיְפְלָחוֹן לְקַוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבִינוֹן דְכָרִי
לְה, אָפִיק מִינּוֹ נְבָעֵין דְלָא פְסֻקוּן לְעַלְמָין.

וּבִינוֹן דְמַת אֶבֶרֶם, מַה בְתִיב (בראשית כ') וּכֶל הַבָּאָרֶת אֲשֶׁר
חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִימֵי אֶבֶרֶם. בָאָרֶת בְתִיב, וְחַד
הַוָה, דְבָתִיב בְאֵיר שְׁבָע, וְקָרְוָו לֵיה בְאָרוֹת, דְמִשְׁמָע דְסְגִיאַיִן
הָוּ. בָגִין דְהָאֵי בִירָא, מְתַחְזֵי לוֹן לְאַבְהָנוּ בְכָל דּוֹבְתָא דְהָוּ
אַזְלִין, וְהַוָה מְתַחְזֵי לוֹן בְבִירִין סְגִיאַיִן.

כִינוֹן דְמִילָאוּ פְלִשְׁתִים עַפְרָא, רְזָא דְאַהֲדרוּ בְנֵי עַלְמָא
לְעַבּוֹדָה זָרָה, הַוָה עַלְמָא שְׁמָם, דְלִית דִידָע לְקַוְדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. כִינוֹן דָאָתָא יְצָחָק, מַה בְתִיב, וְיִשְׁבָ יְצָחָק וַיְחַפֵר
אָת בָאָרֶת הַמִּים אֲשֶׁר חָפְרוּ בִימֵי אֶבֶרֶם אָבִיו. מַאֲי וַיִּשְׁבַ,

אלא דאתיב עלמא לתקינה, ואוליף לון לבני עלמא
דיידען לקודשא בריך הוא. הרא דכתיב, (שם כה) ויהי
אחרי מות אברם יברך אלהים את יצחק בנו.

וישב יצחק עם באיר לחי ראי, האי בירא ממאנ הוа. ממאן
דכל חיין עילאיין ותפאיין וקיומיהון תליעין ביה. ויהי
כלא. הרא דכתיב, (הניאל ב) ידע מה בחשוכא וגהורא
עמיה שרא.

וთא חוי, איןון עבדי יצחק בנין דאיןון מסטרא דיניא
קשייא, כד חפרו לה, מה כתיב, שטנה, והא אוקמוּה,
עד אתה איהו (בראשית כו) ויחפר באר אחרת ונגו, ויקרא
שמה רחובות ודן. אבל עבדי אביו, בנין דכלחו אתיין
מסטרא דימינא, לא הוה שטנא בעלמא, ולא נפיק דינא
בhai בירא, לא שטנא לון, פד לא מכם שרי עוזבידיהון.

ומהאי בירא, איהו פרחה למידע ליה לקודשא בריך הוא.
הרא הוा דכתיב, (תהלים קיח) פרחו לי שעריך צדק
אבא בם אודה יה. ועד דלא סליק יצחק מעלמא, בריך ליה
לייעקב, ושלחה לחרן, לאודהונא. ובדר איזיל לחרן מה כתיב
(בראשית כט) וירא והגה באר בשדה, בינו דהוא יעקב יקרא
קדושא בריך הוа, מנעו ההוא בירא, דאקרי באר שבע.
ברין אמר ליה ללבן, אעברך שבע שנים ברכח בתקה
הקטנה דיקא.

טא חוי, לכביל איןון שבעה וכאן, פקיד קודשא בריך הוа

בָּאוּרִיָּתָא, לְקָרְבָּא קָרְבָּן מַוְסֵּף, בְּשַׁבָּע זְמִינִין בְּשַׁתָּא.
 בְּגִין ?אָוְסֵפָא לְהֹו עֲדוֹגִין וַתְּפִנוּקִין מִבֵּי מַלְפָא, דִּיְשְׁבָעָן
 אֲבָהָן בְּקָדְמִיתָא, וּבְתַר בֵּן בְּנִין. וְאַינְנוּ ז' זְמִינִין וְלֹא יְתִיר.
 בְּשַׁבָּתָא לְקָרְבָּל צְדִיק יְסוֹד עַולְם, דָאָקָרִי כָּל, וָאָקָרִי שְׁבָתָה,
 לְאָוְסֵפָא לֵיה עֲדוֹגִין מַמּוֹחָא סְתִימָא, וּבְרִישׁ
 יִרְחָא, לְקָרְבָּל בְּגִנְסֵת יִשְׂרָאֵל, דָאָתְקָרִיאת סִיחָרָא.
 וּבְט"ו יוֹמָא לִירָחָא קָדְמָא, לְקָרְבָּל אָבָרְכָם אֲבוֹהָזָן,
 דָאָחִיד בְּמִדְתָּה הַחַסֶּד, וָאָקָרִי רָאשָׁוֹן. וּבְעִצְרָת
 דְבָחָדֵש הַגָּן, דָאָתִיְהִיבָת בֵּיה אָוּרִיָּתָא בְּשַׁבָּעָה קְוּלוֹתָה,
 לְקָרְבָּל יַעֲקֹב, דָאָיוֹתָלִיטָא לְאֲבָהָן, וָאָחִיד בְּקוֹל קוֹל
 יַעֲקֹב. וּבְרָאשׁ הַשָּׁנָה, לְקָרְבָּל יִצְחָק, דָאָתִילִיד בֵּיה, וְאַנְזָן
 מַדְבָּרִיָּנוּ בֵּיה עֲקָדָת יִצְחָק, וְאַיְהוּ יוֹמָא דְדִינָא, לְקָרְבָּל מִדְתָּה
 הַדִּין דָאָחִיד בָּה.

בַּיּוֹם הַכְּפֹרִים, לְקָרְבָּל מִשָּׁה, דָקָרְבָּל קְוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בֵּיה
 צָלָوتִיה, וְחַס עַל יִשְׂרָאֵל, וְאָהָדר לֵיה לוֹחֵי אָוּרִיָּתָא.
 בְּחִגָּה הַסְּפּוּכוֹת, לְקָרְבָּל אַהֲרֹן, דָבָזְבָּוטִיה הָוּ אַזְלִין שְׁבָעָה
 עֲגִינִין, דְחַפֵּן עַל יִשְׂרָאֵל בְּסֻפּוֹת, וּבְגִין כֵּד אַינְנוּ עֲבָדִין
 סֻפּוֹת. וּכְל אָוּרִיָּתָא, בְּמַה רְזִין עַילְאָין סְתִימִין בָּה, וּכְדַי
 אַלְיִין שְׁבָעָה מַתּוֹסְפִּין בְּבָרְבָּאן, כָּל עַלְמָא בְּשַׁלְיִמוֹ סְגִיאָה.

זהר חדש פרק ו' ויצא סדרה הנעלם

ויצא יעקב. א' (דניאל ב) ידע מה בחשוכא ונזהר א' עמיה שרי,
אף על גב דנזהר א' עמיה שרי, ידע מה בחשוכא.
והיינו דברתיב, (ירמיה כט) אם יפתר איש בפסתרים ואני לא
אראנו נאם ה'. וכי אר"י הכי, והוא אמרו ר' חכמתא הוה
בסמיותא דקראי, בכל מה דאיתמר, וזה אידנא פשיטותא
דקריא צריכנא, דאברהם הוה, ויצחק הוה, וייעקב הוה. אמר
לייה אף על גב ר' הו, חכמתא דקראי אסתבלנא למנדע.
רבי יצחק פ hath, (תהלים טו) מזמור לדוד ה' מי יגור באלהך מי
ישבע בהר קדרש הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו וגנו. Mai משמע, אמר רבי יהודה בר רבבי יוסף, אלין
עשורה, איןון בנגד עשרה הדברים, שעתידין בנוי של
יעקב, לקיים במקומו ההוא.

אמר רבבי יוסף, זה אחד ספר איןון. אמר לייה (שם חסраה אות ד)
לא רגל על לשונו, לא עשה לרעה רעה, חד מלחה
איןון. אבל המרגל בחבירו, מיד עשה עמו רעה. לא רגל
בלשונו לא עשה עמו רעה. וכי מאן שוויא לאליין, בנגד
עשרה הדברים.

אמר רבבי, בלהו עשרה הדברים, משתחמי מיניהו. הולך
תמים, בנגד אنبي ה' אליהיך. מלמד שצעריך אדם

זהר חדש פרק ו' ויצא סדרה הנעלם

ויצא יעקב. א' (דניאל ב) ידע מה בחשוכא ונזהר א' עמיה שרי, אף על גב דנזהר א' עמיה שרי, ידע מה בחשוכא. והיינו דברתיב, (ירמיה כט) אם יפתר איש בפסתרים ואני לא אראנו נזם ה'. וכי ארי' ה' כי, והוא אמרו ר' חכמתא הוה בסמיותא דקראי, בכל מה דאיתמר, וזה אידנא פשיטותא דקריא צריכנא, דאברהם הוה, ויצחק הוה, וייעקב הוה. אמר ליה אף על גב ר' הו, חכמתא דקראי אסתבלנא למונע. רבבי יצחק פ hath, (תהלים טו) מזמור לדוד ה' מי יגור באלהך מי ישבן בהר קדרש הולך תמים ופועל צדק ודבר אמת בליבו וגנו. מי משמע, אמר רבבי יהודה בר רבבי יוסף, אלין עשרה, איןון בנגד עשרה הדברים, שעתידין בנוי של יעקב, לקאים במקום ההוא.

אמר רבבי יוסף, זה אחד ספר איןון. אמר ליה (שם חסраה אות ד) לא רגל על לשונו, לא עשה לרעה רעה, חד מלחה איןון. אבל המרגל בחבירו, מיד עשה עמו רעה. לא רגלו בלשונו לא עשה עמו רעה. וכי מאן שוויא לאליין, בנגד עשרה הדברים.

אמר רבבי, בלהו עשרה הדברים, משתחמי מיניהם. הולך תמים, בנגד אنبي ה' אליה. מלמד שאיריך אדם